

VATAN MI, EKMEK Mİ?

Aydınlık Gazetesi, 2 Temmuz 2018

Yıldırım Koç

Bugün Türkiye’de öncelikli sorun, emperyalizmin saldırılarına karşı Türkiye’nin bağımsızlığının korunması ve geliştirilmesi. Bu amaca ancak daha demokratik bir Türkiye’nin yaratılmasıyla ulaşılabilir. Diğer bir deyişle, vatan savunması öncelikli gündemimizdir. Türkiye’deki saflaşma da çeşitli güçlerin vatan savunması konusundaki pozisyonlarına göre belirlenir.

Peki, “vatan” soyut bir kavram mı, yoksa somut mu?

VATAN NEDİR?

“Vatan” çok somut bir kavram. “Vatan”, onur ve ekmek demektir. “Vatan”, değerlerinize sahip çıkabilmek ve insanca bir hayat sürebilmektir. Diğer bir deyişle, vatan mücadelesi aynı zamanda ekmek mücadelesidir, insanca yaşama mücadelesidir. Nazım’ın dizelerini hatırlayın:

*“Vatan çiftliklerinizse,
kasalarınızın ve çek defterlerinizin içindekilerse vatan,
vatan, şose boylarında gebermekse açlıktan,
vatan, soğukta it gibi titremek ve sıtmadan kıvrınmaksızın yazın,
fabrikalarınızda al kanımızı içmekse vatan,
vatan tırnaklarıysa ağalarınızın,
vatan, mızraklı ilmühalse, vatan, polis copuysa,
ödeneklerinizse, maaşlarınızsa vatan,
vatan, Amerikan üsleri, Amerikan bombası, Amerikan donanması topuysa,
vatan, kurtulmamaksa kokmuş karanlığımızdan,
ben vatan hainiyim.”*

Vatan, kendi değerlerimizin hakim olduğu demokratik bir ülkede onurlu ve insanca yaşayabilmektir.

KURTULUŞ SAVAŞI’NDA İŞÇİ SINIFININ VATAN MÜCADELESİ

Vatan mücadelesi ile ekmek mücadelesi günümüzde tam bir bütünlük oluşturuyor. Ekmek mücadelesinden koparılmış bir vatan mücadelesi başarıya ulaşamaz. Halkımız, “doğduğun yer değil, doyduğun yer” der. Vatan seni doyurmuyorsa, vatana sahip çıkmak zorlaşır. Buna karşılık, vatana saldıran birileri insanlara bir süre de olsa nispeten kabul edilebilir çalışma ve yaşama koşulları sunabiliyorsa, vatan mücadelesine katılım düşer. Bunun en somut örneği, Kurtuluş Savaşı yıllarında İstanbul işçilerinin durumudur.

İstanbul 1919 yılında emperyalistler tarafından işgal edildi. I. Dünya Savaşı bir topyekün savaştı. Halk büyük sıkıntı çekti. İşgal kuvvetleri İstanbul’da belirli bir düzen getirdi; savaş yıllarında artmış olan fiyatlar düştü. Savaş yıllarında bulunmayan mallar piyasaya sürüldü. Vatan mahvoluyordu; ancak İstanbul işçilerinin yaşamları savaş yıllarına göre daha iyiydi. Türkiye işçi sınıfı tarihinin en kara sayfalarından biri, işgal altındaki İstanbul’da işçilerin ve sendikaların tavrıdır. İstanbul işçileri arasında kurtuluş mücadelesine destek verenler çok azınlıktaydı. Sendikaların bir bölümü işgal güçlerinin işbirlikçisiydi; bir bölümü sağlanan “özgürlük” ortamında Kurtuluş Savaşı’na destek vermedikleri sürece işçi haklarını ve hatta sosyalizmi savunabildi.

GÜNÜMÜZDE VATAN VE EKMEK MÜCADELESİ BİR BÜTÜNDÜR

Günümüzde vatan mücadelesi ve ekmek mücadelesi ayrılmaz bir bütündür. Nasıl ekmek mücadelesinden koparılmış bir vatan mücadelesi başarıya ulaşamazsa, vatan mücadelesinden koparılmış bir ekmek mücadelesi de başarıya ulaşamaz.

Bugün işçiler, memurlar, sözleşmeli personel, gelir getirici bir işte çalışanların yüzde 70'ini oluşturuyor. Bu kitleye işsizleri ve işçi/memur emeklilerini de katın. Emperyalizme karşı verilen vatan mücadelesi, bu insanlarımızın önümüzdeki aylarda hızla yaygınlaşacak ve kitleselleşecek olan ekmek ve hak mücadelesiyle bütünleşmelidir. Bu bütünleşme sağlanamazsa, ekonomik sorunları artan işçilerin büyük bir bölümünün vatan mücadelesinin dışına düşeceğinden kuşkunuz olmasın. Halkımız vatanseverdir; ancak aç tilki fırın yıkar. Günümüz dünyasında ekmek mücadelesinden koparılmış bir vatan mücadelesinin başarı şansı yoktur.